

Marie Calm.

Tysklands Kvindebevægelse begyndte først i Firti-Aarene at tage Vækst. I Lighed med saa mange andre af Tidens Tanker kom ogsaa denne Strømning fra Frankrig. Grevinde Ida Hahn-Hahn og hendes Efterfølgerinder søgte gennem Efterligninger af George Sand's Romaner at virke for Kvindens Frijsørelse inden for Ægteskabet. Og Louise Ahston og andre stræbte, ved at iklæde sig Mandens Dragt og antage Mandens Manerer, at betegne Ligeberettigelsen i ydre Henseender. Begge Retninger skadede Sagen mere, end de nyttede den.

Da var det, Louise Otto traadte i Skranken for sine Søstres Ret og forlangte at dele Mandens *Arbejde*. Den endnu unge Pige havde her med sikker Haand grebet en stor Gjerning, som den begavede Forfatterinde senere gennem et langt Liv har holdt fast. Den Dag i Dag betragtes hun derfor i Tyskland som Kvindesagens Moder. Og Kvindeforeningen, hun stiftede i 1865, og som hun bestyrer, er fremdeles den Mærkesten, hvortil de begavede og energiske, for sit Kjønns Sag interesserede Kvinder se hen.

Den fremmede, som kommer ind i Tysklands Kvindebevægelse, faar meget snart Fornemmelsen af, at der her arbejdes, uden store Ord, men ihærdig og udholdende. Blandt den Gruppe Kvinder, der virke i dette Land, findes, ved Siden af enkelte meget fremragende Begavelser, adskillige, som Kjærlighed til Sagen og det maaske tilfældige Blik, de have kastet ned i den sociale Elendighed, har drevet ud i denne Livsgjerning. Til disse sidste hørte *Marie Calm*.

Frøken Calm var ingen Begavelse af første Rang. Hun har hverken i Literaturen eller som Forkæmperinde banet nye Veje, men kun hjulpet andre med at bane dem. Alligevel var hendes uventede Død et stort Tab for Kvindesagen, der i hende har mistet en utrættelig Arbejder, en opofrende, uerstatelig Støtte.

Marie Calm fødtes den tredie April 1832 i Byen Arolsen, hvor hun som Borgermesterens Datter voksede op under agtede og lykkelige Forhold. Opvakt, som hun var, følte hun